

Det er umuligt at sidde i 20-30 bestyrelser og måske have formandsposter i 5-10 store selskabsbestyrelser. Jeg har selv en lille smule erfaring med den slags arbejde, men der er andre kloge folk, som har meget stor erfaring med det, som siger, at man højst kan sidde i en 5-8 sådan lidt større selskabsbestyrelser og have formandspladser i en 2-3 stykker, hvis man skal have mulighed for overhovedet at have overblik over det.

Det, der foregår blandt de mennesker, som sidder i mange bestyrelsesmøder, er rygklapperi, hvor man står i en ring og klapper hinanden på ryggen, for ham, der står foran, kan jeg jo ikke sige noget imod, for jeg sidder som formand i hans bestyrelse osv. Det er det, der findes alt for meget af, og det er ikke kvalificeret.

Men det duer ikke, sådan som Fremskridtspartiet gør, at bruge de her konkrete eksempler, for der er ikke to sager, der er ens. Man kan ikke lave ordentlig lovgivning ud fra det. Det bliver alt for skævt. Og det dér med det kollektive ansvar er ikke til at håndtere; det kan ikke lade sig gøre.

Men der er brug for en opstramning, og derfor ville jeg gerne på et eller andet tidspunkt afgive den betænkning, at vi pålægger regeringen at arbejde med det her meget, meget komplicerede stof. Det er meget, meget mere kompliceret, end det beskrives i bemærkningerne her.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kim Behnke.

Kim Behnke (FP):

Indledningsvis vil jeg godt takke de ordførere, der har støttet forslaget i de forskellige grader, som støtten nu er faldet.

Så over til forslagets konkrete indhold. Da Fremskridtspartiet sidst fremsatte forslaget, var et af kritikpunkterne fra en række af partiernes ordførere, at forslaget ikke var konkret nok. Igen og igen fik ordførerne formuleret, at det jo var nemt for Fremskridtspartiet bare at skrive et beslutningsforslag uden at have nogle kvalificerede bud på, hvad der skal til for at få løst problemerne med disse bestyrelser og bestyrelsesmedlemmer.

Vi har så gjort det i Fremskridtspartiet, at vi har brugt den mellemliggende tid til at kigge os lidt omkring, og det, vi har konstateret, er, at der særligt i tysk selskabsret er to bestemmelser,

som vi har ladet os inspirere af, og det fremgår af bemærkningerne.

Ministeren siger i sin besvarelse, at regeringen ikke kan støtte, at man som bestyrelsesmedlem skal indkalde til et bestyrelsesmøde og give en begrundelse. Men paradoksalt nok slutter ministeren af med at sige, at ministeren selv har overvejet, om bestyrelsesmedlemmer skulle aflevere en slags testamente, når de forlader en bestyrelse.

For os at se er de to synspunkter fuldstændig sammenfaldende. Om det kaldes for et testamente, når man forlader en bestyrelse, eller om man, som vi skriver, i bestyrelsens forhandlingsprotokol skal få ført til protokols, hvad begrundelsen er, for at man udtræder, må være sammenfaldende. Derfor vælger jeg at tolke det sådan, at når vi ellers kigger lidt på den konkrete formulering, så skal vi nok blive enige med regeringen på det her punkt.

Det er der også sagligt belæg for, for det var jo på regeringens initiativ, at vi for et par år siden fik ændret reglerne for revisorer – det var netop også i forlængelse af Nordisk Fjer-sagen – således at hvis en revisor af en eller anden grund udtræder af et selskab, skal det fremgå af revisionsprotokollen, hvorfor revisoren udtræder, sådan at bestyrelsen, sådan at generalforsamlingen og sådan at myndighederne får indsigt i, hvad der er begrundelsen for, at et revisionsfirma pludselig ikke længere vil være revisor.

Det, det handler om, er jo nemlig at forebygge, at der sker de store kollapser i erhvervsvirksomhederne. Det, det handler om, er at forhindre, at vi får disse skandalesager. Og det var argumentationen. Hvis revisorerne skal aflevere en sådan protokol, ja, så vil det være med til at virke forebyggende, og det er nøjagtig det samme, der er vores forventning, hvis man vedtager en regel, som betyder, at bestyrelsesmedlemmer skriftligt skal tilkendegive, hvorfor de forlader bestyrelsen.

Der er flere ordførere, som har givet udtryk for, at det i dag er sådan, at selv om man forlader bestyrelsen, så er man stadig væk ansvarlig for de beslutninger, der er truffet. Det er fuldstændig korrekt. Men som sagt i en kort bemærkning er formålet med at få den her bestemmelse med da også alene at få givet resten af bestyrelsen, aktionærer og offentlige myndigheder indsigt i eventuelle uregelmæssigheder, som kan være årsagen til, at et bestyrelsesmedlem pludselig vælger at udtræde.